

תפלת מנחה WHILE RECITING טלית ותפילין WEARING

Why do we not don **טלית ותפילין** while reciting **תפלת מנחה**? There does not appear to be any Halachic reason not to. That point was recently made by Harav Yehuda Amital, of Yeshiva Har Etzion, in an article entitled: Religious Insecurity and its Cures, published in Alei Etzion vol. 15 (Elul 5767)¹:

In recent decades, Religious Zionism has done great deeds. We have built the land, expanded its settlement, etc. However, all this great work was accompanied by a sense of confidence and faith in our path. The confidence of the Religious Zionist camp was so great that there were some who heard the drumbeat of redemption. We were awed by our country's military and economical prowess. We came dangerously close to the worship of our own mastery.

Now that the difficulties have begun to surface, doubt has begun to filter into the world of Religious Zionism. In response, the youth rush to follow those who "have answers for every question." One of the graduates of our yeshiva came to me with his son, who proudly informed me that in his yeshiva there is an answer for every question. In our yeshiva, I inform the students upon their arrival that we do not have an answer for every question. One needs the religious self-confidence to live with questions; the prophets too lived with questions.

This change has given rise to other phenomena never seen before in the Religious Zionist community. Young men wear large knitted *kippot*, long sidelocks, sockless sandals and untucked shirts – true "*Chasidim*." It is as if they are proclaiming, "I am religious. Even if my *kippa* flies off in the wind, my long sidelocks will pull me and bind me to the religious camp." Long sidelocks and *tzitzit* that dangle at one's knees have no halakhic-religious meaning; however, they grant one a certain sense of security and express a certain type of fervent religiosity and ultra-orthodoxy.

I hear of *Yeshivot Hesder* where the students don *tefillin* for *Mincha* prayers. *Tefillin* add holiness. Halakhically, this practice is not arrogant or otherwise inappropriate; in fact, technically, the opposite is true. But I belong to a different generation. I have been fortunate enough to pray with some of our *Gedolim*: Rav Shlomo Zalman Auerbach, Rav Yitzchak Weiss (author of *Minchat Yitzchak*), Rav Isser Zalman Melzer and Rav Aharon Kotler, and I never saw any of them recite *Mincha* wearing *tefillin*. No one in the previous generation would have considered wearing *tefillin* for *Mincha* when the *Gedolim* did not, despite what the technical *halakha* may suggest.

Despite the absence of any Halachic prohibitions, we do not find the practice reported until the time of the **א"ר**. Professor Moshe Chalamish on page 295 of his book: **הקבלה**

1. Available on-line at: www.haretzion.org/alei.htm.

בתפלה בהלכה ובמנהג reports as follows:

הנחת תפילין במנחה. מנהג זה הוא מחידושיה של צפת, ונתפשט די מהר לפי עדויות רבות.
Translation: Donning Tefillin at Mincha. This practice was one of the innovations that emanated from Safed at the time of the Ar"i. The practice spread quickly according to many accounts.

What prompted the acceptance of the practice was the publication of a list of 49 תיקונים, innovations, that the מקובלים living in צפת broadcast to various Jewish communities sometime before the year של"ז (1577) and in the year של"ז². Here is a sample of some of the תיקונים included in one version of the list³:

א. שלא ישבע שום שבועה אפילו על האמת.

Translation: Not to take any oath even as to a matter that was true.

ה. להתענות יום המישי וללכת להתפלל בבית הכנסת מיוחד תפלת מנחה במנין עשרה מתענין.

Translation: To fast on Thursdays and to go to synagogue on that day particularly to recite Tefilas Mincha among a group of ten men who were also fasting.

ז. להתפלל תפלת מנחה בכל ערב שבת כל משמרה ומשמרה במקומה וללכת משם להקביל פני שבת.

Translation: To recite Tefilas Mincha on Fridays each group in its own place and to leave from there to greet the coming of Shabbos⁴.

ח. לכוין בתפילתנו שחרית מנחה ערבית לפחות בג' ברכות הראשונות.

Translation: To concentrate on what one was reciting at least while saying the first three Brachos of Shemona Esrei during Tefilas Shacharis, Mincha and Maariv.

ט. להתפלל תפלת מנחה בטלית ותפילין.

Translation: To don Talis and Tefillin while reciting Tefilas Mincha.

יג. לומר בכל סעודה על נהרות בבל זכר לחרבן בית⁵.

Translation: To recite during each meal the chapter of Tehillim that begins with the words: along the rivers of Babylonia, to commemorate the loss of the Beis Hamikdash.

From the following, written by רבי משה מכיר, a contemporary of the אר"י, it appears that some opposition to the practice of donning תפלת מנחה טלית ותפילין while reciting developed at that time:

סדר היום-סדר תפלת מנחה-עוד טעם לענית תפלת מנחה, מפני שהיא שעה שכל העולם עוסקים במלאכתם כל אחד טרוד בעניניו ובחפציו, ומי שמניה כל חפציו ופעלותיו ורודף אחר חפצי שמים ומתפלל ומתחנן לפי אדון העולם ומכיר אדנותו וגדלתו והוא כעבד הנרצה

2. Professor Chalamish provides this information from pages 48-51 of the book: *י"מ טולידנו by אוצר גנוזים*.

3. Chalamish pages: 348-355.

4. An early form of קבלת שבת.

5. Anyone who wishes to understand how significantly the students of the אר"י impacted the סידור and synagogue practice should study the complete list carefully.

להבין את התפלה

לו לעבוד עבודתו, ראוי הביט אל העני הלזה החרד אל דבר ה', ואם הוא אדם ראוי והגון ראוי שיתעטף בציצית ויניח תפילין גם במנחה כי באלו שמן חלקו ותפילתו בראיה בכונה יתרה, מפני שהם הממשיכים אליו הכנעת הלב וכבוד הראש ותהיה יראת ה' על פניו לבתי ביט מפה ומפה ויכון באמרי פיו

Translation: Another reason that Tefilas Mincha is a time at which G-d is responsive is that it is an hour when the whole world is busy at work. He who leaves his everyday work to join in the concerns of Heaven, prays and supplicates before the Master of the world and recognizes G-d as such and acts like a servant who wants to perform His service, is worthy that G-d should pay attention to this individual who is so concerned about G-d's word. If he is a worthy and suitable person, it is appropriate for him to don Talis and Tefillin while reciting Tefilas Mincha because these adornments cause his standing to rise and his prayer to improve through looking at these adornments. The adornments further improve his concentration because they humble him and cause him to be more thoughtful. Fear of G-d will also come upon him and he will not be distracted and will concentrate on what his lips are saying.

ואין טענה לומר דכיון דאין קריאת שמע במנחה למה יניח תפילין ויתעטף בציצית, שאין הענין של שחרית אלא לעכב, שאין ראוי לאדם שיאמר "וקשרתם" והוא לא הניח תפילין, "והיה לכם לציצית" והוא לא התעטף בציצית, ונמצא שהוא מעיד עדות שקר על עצמו⁶ שהוא נאה דורש ולא נאה מקיים, אבל למצוה, זה וזה שווים לקבל עליו על מלכות שמים, ולמה תגרע תפלת המנחה להיותה בשעה ראיה להתפלל ולהתקבל כמו שאמרנו, להתפלל אותה דרך עראי שלא בהכנעה וכבוד ראש, ודאי אין סברא זו סברא של שכל.

Translation: The fact that we do not recite Kriyas Shema during Tefilas Mincha is not a valid objection to donning Talis and Tefillin. The following ruling that is the basis for donning Talis and Tefillin during Tefilas Shacharis was not meant to be limiting; i.e that it is inappropriate to recite the words: "and you shall bind" when he is not bound in his Tefillin and to recite the words: and "they should be for you Tzitzit" when he is not wearing Tzitzit. He thereby makes himself testify falsely; i.e he is expressing himself properly but his actions do not follow his words. But if he is donning the Talis and Tefillin simply to perform the Mitzvah and to accept the hegemony of Heaven, why is it a problem that he does not say the words: "binding" concerning Tefillin and "wearing" concerning Tzitzit that are found in Kriyas Shema. Why should Tefilas Mincha be treated any less? Is it not being recited at a time that is appropriate for prayer as we said? Why should he approach Tefilas Mincha casually without the adornments that cause him to feel humble and sincere? Certainly to make such an argument makes little sense.

ובעל נפש והירא את ה' וחרד על דברו מבקש מקום להתבודד וענין לישוב את דעתו ולהכין את לבו לאביו שבשמים, כמו שכתוב (תהילים י', יז): תכין לבם תקשיב אזנך, שאם אין הכנעת הלב אין הקשבת האוזן, ואם יאמר: איך אעשה דבר שאין כל הקהל עושים אותה וילעיגו עלי, והוא יהרא ונסות הרוח בעשית המצות, ואם אנו הוששין לכך אין לדבר סוף, אלא המצוה תעשה ויהיה מה שיהיה, וכל השוחק, ה' ישחק לו, ועל כיוצא בזה אמר התנא

6. This rule is expressed in the גמרא as follows:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יד' עמ' ב'—אמר עולא: כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין, כאילו מעיד עדות שקר בעצמו. אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כאילו הקריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים.

עליו השלום: הוי עז כנמר לעשות רצון אביך שבשמים.

Translation: Someone who is soulful and fearful of G-d and who is concerned about abiding by G-d's words seeks a manner to prepare himself properly to face G-d as it is written: (Tebillim 10, 17): prepare their hearts, hearken to their words. This verse is interpreted to mean that if Man fails to approach G-d with humility, G-d will not hearken to his words. One should therefore not say to oneself: how can I don Talis and Tefillin during Tefillas Mincha when noone else in my community is doing so. They will mock me. They will accuse me of being haughty in the performance of Mitzvos. If we start to worry about such things, there is no end as to what we should be concerned about.⁷ Perform the Mitzvah and what will be will be. Whoever laughs, may G-d laugh at them. Is that not the message of the Tanna, may he rest in peace, who said: be fierce like a tiger in complying with the wishes of your Father in Heaven.

Both the side that favored the practice of donning תפלת טלית ותפילין while reciting תפלת מנחה and the side that opposed the practice could point to Halachic sources for support since the sources were silent on the issue. Here is one example:

טור אורח חיים סימן לז-גדולה מצות תפילין שכל המניחן מאריך ימים שנאמר ה' עליהם יחיו, ואמר רבא כל המניח תפילין ומתעטף בציצית וקורא קראת שמע ומתפלל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ואמר אביי מערב אני בו שאין אש של גיהנם שולט בו. רב פפא אמר מערב אני בו שכל עונותיו נמחלין. וכל מי שאינו מניחן הוא בכלל פושעי ישראל בגופן לכך צריך כל אדם להיות זריז בהן: מצותן להיותן עליו כל היום אבל מפני שצריכין גוף נקי שלא יפיה בהם וצריך שלא יסיה דעתו מהן בעודן עליו ואין כל אדם יכול לזוהר בהן על כן נהגו שלא להניחם כל היום ומ"מ צריך כל אדם לזוהר בהן להניחן בשעת ק"ש ותפלה⁸: קטן היודע לשמור תפילין אביו חייב לקנות לו תפילין להנכו:

Translation: Great is the Mitzvah of Tefillin that anyone who dons Tefillin is granted a long life as it is written: for G-d they will live, and Rava said: he who dons Tefillin and wears a Talis and recites Kriyas Shema and recites Shemona Esrei is guaranteed a place in the Next World and Abaye said: I guarantee that such a person is saved from the fires of Hell. Rav Pappa said: I guarantee that all his sins are forgiven. He who does not do so is considered to be among those of the Jewish people who use their bodies for sin. As a result, a person should be careful in fulfilling the Mitzvah of Talis and Tefillin. It is a mitzvah to wear a talis and Tefillin all day. However to do so a person must maintain a clean body in which he does not dirty himself and he needs to maintain continuous concentration while wearing Tefillin. Since most people cannot meet such standards, it became the custom not to wear Tefillin all day. However he should wear them at least while reciting Kriyas Shema and Shemona Esrei. A minor who knows enough to be careful with Tefillin, his father should buy Tefillin for him and train him in wearing them.

Why was the practice not reported (and likely not followed) prior to the time of the אר"י and is generally not followed today? Convenience and time constraints. This may be another example of a practice that חז"ל did not encourage because it would interfere with the workday and lengthen the time it took to recite תפלת מנחה.

7. Could not the students whom Harav Yehuda Amital criticizes in his article point to this argument presented by the סדר היום as a justification for their actions?

8. Notice that the טור does not limit it to Shemona Esrei only in Shacharis.

SUPPLEMENT

THE 49 INNOVATIONS-מ"ט תיקונים

Professor Moshe Chalamish in his book: **הקבלה בתפלה בהלכה ובמנהג** devotes chapter 15 of his book to the customs that emanated out of Safed, Israel in the late 1500's. In that chapter he reproduces several lists of innovations that were sent out at that time in written form by the Kabbalists who resided in Safed to a variety of Jewish communities with a request that the communities adopt the innovations. Some of the practices were widely adopted and are part of our liturgical practices today. What motivated the Kabbalists to produce such innovations? The century before had witnessed great turmoil in the Jewish community, particularly the Spanish Inquisition and the Expulsion from Spain. The Kabbalists saw these events as being a sign that the Ultimate Redemption was in reach, provided that the Jewish People show themselves as being worthy. All of the innovations had as their goal an increase in piety. Some view the Holocaust and the subsequent establishment of the State of Israel as a similar moment in history.

Who was responsible for producing the lists? Professor Chalamish admits that it is not at all clear that specific individuals were responsible for authoring each of the lists. More than likely the list represents a summary of various customs that many of the Kabbalists living in Safed at that time took upon themselves. Another mystery lies within the wording of the list. Why were a variety of names used to describe different groups of people; i.e. **משמרות**, **בני אדם**, **חסידים ואנשי מעשה**, **חברה של בעלי תשובה**, **בעלי תורה ויראי שמים**, **החברים**, **בני אדם**, **חסידים ואנשי מעשה**, **בעלי משנה ואנשי מעשה**, **בני תורה** and **חכמים וחסידים**. Was there a substantive difference between each of these groups?

One last point. Professor Chalamish notes that the list appears to be evenly divided between actions that fall into the category of **עשה** and **לא תעשה**; positive and negative commandments. The following is the version of the complete list referred to in this week's Newsletter:

אלו מ"ט תיקונים ששלחו חכמי ארץ ישראל לחכמי חוץ לארץ לעשות כמעשיהם ולפאר ליוצרים לזכות בם לעולם הבא.

These are the 49 innovations that were sent by the Sages of Eretz Yisroel to the Sages in the Diaspora for the Jews in the Diaspora to be adopt in order to bring glory to their Creator, in order to merit the Next World.

א. שלא ישבע שום שבועה אפילו על האמת.

Do not take any oath even as to a matter that was true.

ב. שלא לכעוס שום כעס דרך נקימה ונטירה.

Do not exhibit any anger for the purpose of seeking revenge.

ג. שלא להוציא שום שקר מפיו בכוונת מכוין.

Do not intentionally issue a lie.

ד. להתחבר בכל יום ויום עם חבר אחד על יראת שמים.

Each day join with a friend to discuss issues involving fear of Heaven.

ה. להתענות יום חמישי וללכת להתפלל בבית הכנסת מיוחד תפלת מנחה במנין עשרה מתענין.

Fast on Thursdays and go to synagogue on that day particularly to recite Tefilas Mincha among a group of ten men who were also fasting.

ו. להתפלל בכל הד' משמרות מנחה בתענית בערב ראש חדש יחד.

Recite in a group of ten the prayers during the four sections, Mincha on a fast day and on the day before Rosh Chodesh.

ז. להתפלל תפלת מנחה בכל ערב שבת כל משמרה ומשמרה במקומה וללכת משם להקביל פני שבת.

Recite Tefilas Mincha on Fridays, each group in its own place, and leave from there to greet the coming of Shabbos

ח. לכוין בתפילתנו שחרית מנחה ערבית לפחות בג' ברכות הראשונות.

Concentrate on what we are reciting in Shemona Esrei at least while saying the first three Brachos during Tefilas Shacharis, Mincha and Maariv.

ט. להתפלל תפלת מנחה בטלית ותפילין.

Don Talis and Tefillin while reciting Tefilas Mincha.

י. שלא לאכל באחד בשבת לא בשר ולא מין בשר ולא לשתות יין בעבור שחרב הבית בו.

Do not eat on Sunday red meat or any other type of meat and do not drink wine because that was the day of the week on which the Beis Hamikdash was destroyed.

יא. לקונן על חרבן הבית בביתו או בבית הכנסת.

Regularly recite dirges at home or in synagogue concerning the destruction of the Beis Hamikdash.

יב. שלא לסעוד אלא במקות סעודת מצוה היינו מילה וחופת תלמיד חכם עם בת תלמיד חכם.

Do not eat an elaborate meal except at a meal that was occasioned by the performance of a Mitzvah; i.e. a Bris Milah or the wedding of a scholar who marries the daughter of a scholar.

יג. לומר בכל סעודה על נהרות בבל זכר לחרבן בית.

Recite during each meal the chapter of Tehillim that begins with the words: along the rivers of Babylonia, to commemorate the loss of the Beis Hamikdash.

יד. ליזהר מליצנות ומלשון הרע.

Be wary of levity and gossip.

טו. להזהר בכל מה שיוכל שלא לדבר שיחה בטלה.

Be careful as much as possible not to participate in idle chatter.

טז. שלא לדבר בבית הכנסת מעת תחלת התפלה עד קדיש תתקבל ולהיות שומע ספר תורה

מלה במלה מפי שליח ציבור במורא ופחד כאלו קבלה מהר סיני.

Do not speak during services in synagogue from the beginning of the service until Kaddish

להבין את התפלה

Tiskabel. Listen carefully to each word of Kriyas Ha'Torah with a feeling of fear and trembling as if you were experiencing the receipt of the Torah at Har Sinai.

יז. לכויז לפחות בפסוק שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

Concentrate at a minimum while reciting the opening verse of Kriyas Shema and the words: Baruch Shem Kvod Malchuso L'Olam Va'Ed.

יח. שלא לעבר יום אחד מלתת צדקה לפחות פרוטה.

Do not allow even one day to pass without contributing some charity; at least one penny.

יט. שלא להסתכל בנשים כל מה שיכול.

Do not look at women as much as possible.

כ. שיתודה קודם שיאכל וקודם שישן.

Confess your sins before eating and before going to sleep.

כא. שלא לברך שהחינו מי"ז בתמוז עד תשעה באב.

Do not do anything that would cause you to have to recite the Bracha of Shehecheyanu between the 17th day of Tammuz until the ninth day of Av.

כב. שלא יתעכב מלפרוע נדר או נדבה; והטוב טוב הוא שיתן קודם שידור.

Do not delay fulfilling a promise or a vow; consider fulfilling your vow even before making it.

כג. שלא תהיה סעודתו באלה הימים מי"ז בתמוז עד ט' באב בשר ויין אלא זה או זה.

Do not include within your meals between the 17th day of Tammuz until Tisha B'Av both meat and wine. Instead include either one or the other.

כד. שידבר עם החברים בחול בלשון הקדש ובשבת עם כל בעל תורה ובתנאי לא יהיה זר שם.

Speak to your close friends in Hebrew during the week and on Shabbos speak Hebrew to anyone who understand it provided that a stranger is not present.

כה. מי שיעבור בכוונה מכל אלו הדברים יודה שחטא בערב ראש חודש בפני כל החברים או רובם, וכל המקיים ועושה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

Anyone who deliberately violates any of these innovations should confess on the day before Rosh Chodesh publicly in front of all his close friends or a majority of them. Whoever fulfills what he promises is guaranteed a place in the Next World.

כו. רוב בעלי תורה ויראי שמים אין מתפללים אלא מעוטפים בצייט ומוכתרים בתפלין. ויש יחידים שמניחים תפלין כל היום אפילו בהלכתם בדרך.

The majority of those who adhere to the Mitzvos and are fearful of Heaven do not pray without wearing a Talis and without being adorned with Tefillin. There are a few who wear their Tefillin all day even while they are travelling.

כז. יש חברה של בעלי תשובה שעושים תענית שק ואפר ומלקות וד' מיתות בית דין ומתפללים מנחה בבכיה וצעקה.

There is a group of Ba'Alai Teshuva who fast while wearing sackcloth and covered in ashes and feign receiving lashes and the four forms of capital punishment and recite Tefilas Mincha while crying and yelping.

כח. רוב המדינה עושים משמרת ערב ראש חודש כל קהל בפני עצמו, ואפילו נשים קרוב לאלף איש במדינה.

The majority of the community comes together in groups on Erev Rosh Chodesh and even

women, approximately 1000 men in the community.

כט. כמה בעלי תורה ערב שבת טובלים מבעוד יום ולובשים בגדי לבן ויוצאים להקביל פני שבת כתות כתות. וכך סדר קבלתם קוראים מזמור הבו ופזמון לכה דודי ומזמור שיר לום שבת. Some of those who are careful about observing the Torah go to the Mikveh on Erev Shabbos during daylight. They then dress in white and go out to welcome Shabbos in groups. This is what they recite as they greet the Shabbos: the chapter of Tehillim that begins with the words: Havu and the song: Lecha Dodi and the chapter of Tehillim that begins with the words: Mizmor Shir L'Yom Shabbos.

ל. יש יחידים שהולכים ערב שבת מבעוד יום להסגיר החנויות ועל המבואות להכניס שבת מבעוד יום.

There are those who on Erev Shabbos while still daylight close their stores and the courtyards in order to commence Shabbos early.

לא. יש חסידים ואנשי מעשה שמשאיין את בניהם מי"ג או י"ד שנה הפך ממי שמניחים עשרים וכ"ה שנה כדי שיהיו שופכי דמים ויתקיים בהם ידיכם דמים מלאו⁹.

There are zealots and men of substance who wed their sons at age 13 or 14 the opposite of those who wed their sons at age 25 so that they do not spill their seed and be guilty of violating the verse: your hands are full of blood.

לב. יש חברה שהולכם כל מוצאי שבת לשורר לפני התן וכלה.

There is a group that goes out each Motzei Shabbos to sing before brides and grooms.

לג. כמה בני אדם טובלים [. . .] בשאלות החסיד למה אין תפלת ישראל נשמעת מפני שמתפללים בלא טהרה.

Some people go to the Mikveh . . . a zealous man was asked: why are the prayers of the Jewish People not answered? He answered: because the Jewish People pray without first going to the Mikveh.

לד. כמה חסידים שעושים ראש חדש כשבת, להדליק נרות מבעוד יום ולערוך שולחן ולהרבות בסעודה וכן בערב שבת, ומחליפין בגדיהם בראש חדש כשבת.

Some zealous people treat Rosh Chodesh like Shabbos; i.e. they light candles while still daylight; they set a formal table and eat a large meal which they also do on Erev Shabbos and they change their clothes on Rosh Chodesh as they do for Shabbos.

לה. יש כמה בעלי תורה שמתעניין ג' ימים וג' לילות ויש ב' ימים וב' לילות בכל שבוע, וקצת מתעניין מסעודה ג' עד ליל שבת פעם א' בחדש.

There are some observant people who fast three days and nights each week while others fast two days and nights. Others fast from after supper on Tuesdays until Erev Shabbos at least one week each month.

לו. יש שהולכין על הבתים לבדוק המזוזות ולבתי העניים נותנים חנם.

There are those who visit homes and check Mezuzos. For poor people they provide the Mezuzos at no charge.

לז. רוב הבתי כנסיות מוליכין נר של שעוה לפני ספר תורה. ומוליך הולך לאחור, ואנשי הקהל

9. מסכת נדה יג, ב' See

להבין את התפלה

וגדוליהם מלויים אותו עד התיבה ובחזרה באים החכמים להקביל פניו במורא ופחד.

In most synagogues it is a custom for someone to walk in front of the Torah with a lit candle. He walks behind the Torah and the congregants and the important members of the congregation accompany him until where the Torah is stored. On the way back, the Sages walk to meet him with faces that show great fear.

לח. רוב בעלי תורה כשקמים בחצי הלילה ללמוד יושבים לארץ וקורין (תהילים עב'): אלקים באו גוים וגו' ועל נהרות וגו' ובוכים ומקוננים על החרבן וכן במשמרה של ראש חדש, ויש בקצת בתי כנסיות בכל לילה אחר הצות.

A majority of observant Jews who arise in the middle of the night to study Torah sit on the ground and read Chapters 72 and Chapter 137 of Tehillim. They cry and bemoan the destruction of the Beis Hamikdash. They do the same during the night of Rosh Chodesh. In some synagogues they do so each night after midnight.

לט. יש כמה בני תורה מניחים רוחב ד' אצבעות מראש האוזן, ורוב המדינה רוחב אצבע¹⁰.

Some observant people leave a space as wide as four fingers away from their ear but the majority leave a width equal to one finger (?).

מ. כמה בעלי תורה שאוכלים מצה שמורה משעת קצירה כל הפסח ונוהגים כמה חמורות של האשכנזים.

Some observant people eat Shmura Matzoh all of Pesach and follow some of the strict practices of the Ashkenazim.

מא. יש משמרה שהולכים ליל שמחת תורה לשורר ולזמר ולרקד בכל בתי כנסיות לפני ספר תורה.

There is a group that on Simchas Torah in the evening go from synagogue to synagogue to sing and dance before the Sifrei Torah.

מב. יש בני אדם שאינם נשבעים כלל לא שקר ולא אמת אפילו חיי נפשי, לפי שהנפש חלק א-לוה ממעל, ואינם נשבעים אלא בלא שבועה. וכן בנדר של ספר תורה שנותנים יום ו' לגבאי קודם שיתנדב יום שבת ומקיימים יד לפה מקדימים היד לנתינה קודם הפה נדבה.

There are some people who never take an oath, not falsely and not truthfully even if someone's life is in jeopardy because the soul represents the part of Man that is G-d like. They will affirm but without taking an oath. They follow a similar practice concerning the following matter: on Fridays they pay upfront to the Gabbaim what they plan to promise on Shabbos to donate. In doing so they fulfill the verse: (Mishlei 30, 32): the actions of their hands precede the words of their mouths. Their hands donate before their mouths promise to donate.

מג. יש חסידים שאוכלים חוליהם במהרה בעשרת ימי תשובה וכן בפסח.

There are zealous people who eat their everyday meals on the Ten Days of Repentance and during Pesach only after going to the Mikveh.

מד. כמה בעלי תורה יש שיודעים ששה סדרי משנה ויש ג' ויש ב' ואחד ברוב.

Some studious individuals know all of the six books of Mishna; some know only know three or two books. The majority know one book.

10. Editor: I am not sure to what this refers. Any suggestions?

מה. מנהג בעלי משנה ואנשי מעשה ללמוד מסכת שבת בשבת על פי המגיד, ומחלקים אותה שונה פרקים כל סעודה.

It is a custom among those who know Mishna and people of substance to study Maseches Shabbos on Shabbos in accordance with the teaching of the Maggid. They divide the Maseches into sections and study a section at each Shabbos meal.

מו. מנהג אנשי מעשה בשבת לאכול ג' סעודות בשבת על פי רעיא מהימנא בפרשת עקב ומזמרים ומשוררים בכל סעודה וסעודה. והוא הדין לימים טובים וראש חדש, וספר שיר השירים שבת ימים טובים ראש חדש.

It is the practice among men of substance to eat three meals on Shabbos in accordance with what is taught in the Zohar Parshas Ekev. They sing songs during every Shabbos meal. They do the same on Yom Tovim and on Rosh Chodesh. They further read all of Shir Ha'Shirim on Shabbos, on Yom Tovim and on Rosh Chodesh.

מוז. מנהג בעלי תורה ויראי שמים שלא אכול בשבתות וימים טובים וראש חדש עד שיבאו יתומים קטנים או עניים לומדי תורה על שולחנם.

It is the custom among learned men and those who fear Heaven not to eat their meals on Shabbos, on Yom Tovim and on Rosh Chodesh without having orphans and poor students of Torah join them at their tables.

מח. מנהג חכמים וחסידים שאין דורשים על הקהל אלא ענייני תשובה ובפרט בשני וחמישי שהם ימי דין וכל שכן יום המשמרה. ושנוהגים לדרוש ענייני שבת בכליום חמישי וליל ששי כדי לזרום על שמירת שבת וכבודו.

It is the custom among learned and zealous men that they do not teach the congregation except matters that concern repentance particularly on Mondays and Thursdays which are days of judgment and certainly on the day of the Mishmara (?). They further follow the practice of teaching matters that concern Shabbos on Thursdays and the night before Friday in order to encourage the congregation to observe and honor the Shabbos properly.

מט. שמונעים שלא לדבר דברי חול בשבת ובזה השיגו חכמה.

They urge the community not to speak about mundane matters on Shabbos and by following that practice they will attain wisdom.

מבורך יהיה מפי אדונינו המלך הקדוש כל מי שיראה דברים אלו ויכתוב אותם כתיבה אשורית ויקבע אותם בכל בתי כנסיות. עוד כתבו החברה בקדושה ההיא להתענות שלש עשרה ימים קודם אלול באופן שיהיה השלמתן ערב ראש חדש אלול, ועושיין כן הי"ב תעניות מפני י"ב שבטים שגלו והאחד מפני השכינה שגלתה הרי י"ג. השם יתברך יחזיר שכינתו במקומה במהרה בימינו, אמן. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

Blessed by G-d should be anyone who sees these words and writes them in Hebrew onto a document and posts the document in every synagogue. This holy group has further suggested that people fast for thirteen days before Elul so that the thirteen days end on Erev Rosh Chodesh Elul. The thirteen days of fasting represent the twelve tribes that went into exile. The last one represents G-d who went into exile with them. That totals thirteen. May G-d return His presence to Its place soon, in our time, Amen. Blessed is G-d forever, Amen and Amen.